

Turkijos lietuviai Ankaroje susibūrė aptarti bendruomenės ateities ir lietuvybės išsaugojimo

Lapkričio 14–15 d. Ankaroje vyko Turkijos lietuvių visuotinis suvažiavimas. Dvi dienas buvo kalbama apie bendruomenės poreikius ir ateities planus, grįžimo į Lietuvą galimybes, lituanistinį švietimą ir pilietinę atsakomybę, daug dėmesio skirta ir lietuviškoms tradicijoms bei ryšiui su Lietuva. Susitikti atvyko lietuviai iš Stambulo, Antalijos, Alanijos, Kašo, Ordu ir kitų Turkijos miestų, renginyje dalyvavo ir Pasaulio Lietuvių Bendruomenės pirmininkė Dalia Henke.

Lietuvos Respublikos ambasados Turkijos Respublikoje pranešimas žiniasklaidai

Turkijos lietuvių bendruomenė jau daugiau nei dešimtmetį telkia skirtinguose šalies miestuose gyvenančius tautiečius. Geografiškai išsisklaidžiusi bendruomenė susiduria su savais iššūkiais: sunku palaikyti nuolatinį tarpusavio ryšį, o dar svarbiau, perduoti lietuvių kalbą ir kultūrą vaikams. Todėl viena pagrindinių suvažiavimo temų buvo bendruomenės ateitis ir būdai, kaip į veiklą įtraukti daugiau šeimų bei jaunimo. Tikimasi, kad po kurio laiko įvyks ir jubiliejinis penktasis suvažiavimas.

Ryšys su Lietuva: ir išvykstant, ir grįžtant

Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministerijos Globalios Lietuvos departamento Grįžimo į Lietuvą skyriaus patarėja Jurgita Bilvaisienė pristatė grįžimo galimybes. Dalyviai išgirdo ne tik apie valstybės teikiamą paramą, bet ir apie realią šeimų patirtį: vaikų studijas Lietuvoje ir jau sugrįžusių tautiečių

istorijas. Asmeniniai pasakojimai parodė, kad grįžimas gali būti sėkmingas ir atverti naujų galimybių tiek patiems grįžtantiems, tiek jų šeimoms.

Gyvas ryšys su Lietuva neatsiejamas nuo lietuvių kalbos mokymo. Apie lituanistinio švietimo aktualijas ir kasdienius iššūkius kalbėjo vienintelės šiuo metu Turkijoje veikiančios lietuviškos mokyklos „Vaivorykštė“ vadovė Elena Malašauskaitė. Už nepailstamą veiklą puoselėjant lietuvišką švietimą jai įteikta Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministro Kęstučio Budrio padėka.

Pasaulio lietuvių bendruomenės pirmininkė Dalia Henke pabrėžė, kad kiekviena lietuvių bendruomenė, nepriklausomai nuo dydžio ar geografinės padėties, yra svarbi pasaulio lietuvių šeimos dalis. Pasak jos, nuo užsienyje gyvenančių lietuvių iniciatyvos ir įsitraukimo priklauso, ar lietuvybė išliks gyva ir bus perduota kitoms kartoms. „Esame pabirę po visą pasaulį, tačiau mus vienija Lietuva“, – priminė D. Henke. Ji pasidžiaugė Turkijos lietuvių gebėjimu telkti žmones, įtraukti jaunimą ir išlaikyti gyvą ryšį su Lietuva.

Turkijos lietuvių
suvažiavimas
Lapkričio 14–15 d.
Ankara

lituanistinė
mokykla

Ant tėvulio dvarelio
Trys vyšnelės stovėjo.
Tai dar pasėdėsim,
Gražiai pakalbėsim
Tu Lietuva, tu mano,
Tu graži Tėvyne,
Lietuvėla tu mano,

Atsakomybė už Lietuvos ateitį nesibaigia ties valstybės sienomis

Apie lietuvių užsienyje vaidmenį stiprinant valstybės atsparumą kalbėjo Lietuvos šaulių sąjungos vado pavaduotojas Laurynas Gerikas. Jis pristatė pilietinio pasipriešinimo galimybes ir paaiškino, kaip gyvendami užsienyje Lietuvos piliečiai gali prisidėti prie valstybės gynimo. „Grįžti ginklu ginti Tėvynę yra garbinga. Bet dažniausiai tai – greita mirtis. O Tėvynės gynyba, kaip rodo istoriniai pavyzdžiai, tai – maratonas. Ir jūsų aktyvi veikla rezidavimo valstybėse gali suteikti Tėvynei didesnę naudą ir jums ne ką mažesnę garbę bei pasitenkinimą atliekama pareiga“, – teigė Šaulių sąjungos atstovas. Pranešimas paskatino pokalbius apie bendruomenės telkimąsi, tautinę tapatybę ir asmeninę atsakomybę.

Gyvenimas svetur nereiškia, kad ryšys su valstybe silpnėja – priešingai, užsienio lietuvių bendruomenės gali būti svarbi Lietuvos pilietinio ir kultūrinio gyvenimo dalis.

Tradicijos, kurios jungia

Kol suaugusieji dalyvavo diskusijose, mažieji suvažiavimo dalyviai kartu su edukologe, Panevėžio kraštotyros muziejaus Edukacijos skyriaus vedėja Agne Šablinskiene pažino lietuviškas tradicijas ir papročius. Vaikai pynė sodus, suko žvakes, piešė giminės medžius, klausėsi pasakojimų apie Kalėdų ir Velykų papročius, vėrė kalėdinius žaisliukus ir dekoravo meduolius. Šventinį skonį papildė namų duona su sviestu ir obuoliene.

Dalyvių pažintį ir įsitraukimą skatino aktorės, režisierės ir lektorės Ramintos Verseckaitės užsiėmimai. Pasitelkusi improvizacinius žaidimus ir kūrybines užduotis, ji kvietė būti „čia ir dabar“, išlaisvinti vaizduotę, drąsiau reikšti mintis ir geriau pažinti vieniems kitus. Šios patirtys naudingos tiek asmeniniame, tiek profesiniame gyvenime.

Suvažiavimo muzikinė programa buvo ir jautri, ir linksma. Specialiai šiam renginiui atvyko Londono lietuvių folkloro ansamblis „Saduto“. Tai buvo ypatinga akimirka: vienos užsienio šalies lietuviai savo dainomis ir šokiais linksmino kitos užsienio šalies tautiečius, o juos vienijo bendra kalba, melodijos ir meilė Lietuvai.

„Saduto“ visus pakvietė į sutartines – senąjį lietuvių daugiabalsį dainavimą, kuriame kiekvieno balso skambesys susipina į vieną visumą.

Dainuoti kartu galėjo kiekvienas, ir nepažįstami virto bendrai giedančiu ratu. Lietuviškos melodijos ir žodžiai daugelį sujaudino, o vakaronėje skambėjusios dainos ir vestuvių tradicijas primenantys šokiai prikėlė šypsenas, juoką ir gyvą šventinę nuotaiką. Dainos ir šokiai tapo ne tik pramoga, bet ir tikru ryšiu su Lietuva ir vieni su kitais, kurį žmonės pasiėmė namo.

Kunigas Gediminas Jankūnas aukojo šv. Mišias Ankaros Mergelės Marijos katalikų bažnyčioje, o artėjant Kalėdoms bendruomenės nariams padalijo kalėdaičius. Jo pamokslas apibendrino savaitgalio mintis: lietuvybės ir tautinės tapatybės puoselėjimas, ryšio su Lietuva išlaikymas ir bendruomenės telkimas yra kiekvieno atsakomybė.

Suvažiavimas dar kartą parodė, kad bendruomenės stiprybę lemia ne jos dydis ar geografinė padėtis, o žmonių noras būti kartu, išsaugoti savo kalbą, kultūrą ir tradicijas. Nors lietuviai gyvena skirtinguose Turkijos miestuose ir yra toli nuo Lietuvos, juos vienija bendras rūpestis savo šalimi ir jos ateitimi.